

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Horologium Spirituale Scholasticorum Societatis Jesu

Dirckinck, Johann

[Osnabrugi, 1696

I. Pro Candidatis Societatis Jesu.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55025)

INSTRUCTIO I.

Pro Candidatis Societatis
JESU.

CAPUT I.

*Quo fine status religiosus à Candida-
to Societatis sit amplectendus?*

SI divina Bonitas, mi Candidate, ad So-
cietatem Jesu ineundam te vocet; vel
intellectum tuum motivis efficacibus
illustrando, vel Rationem, mentemque
tuam convincendo, expedire tibi statum
religiosum amplecti: vel insculpando vo-
luntati tuæ affectum quendam vehemen-
tem Deo perfectè serviendi: vel suaviter
& efficaciter tibi inspirando: *Sequere me.*
Matth. 9. Ante omnia finem & intentio-
nem bonam tibi præfigas, necesse est: ne-
que enim in Religione aspirare te oportet
ad honores, prælationes, sustentationis cer-
titudinem, divitias, delicias, commodita-
tes, scientias, quietos, otiosos, ac bonos
dies, alio enim fine Christus Dominus ad

2 *Fines amplectendæ Religionis.*
gionem vocat; *Si quis, inquit, vult post me venire, abneget semetipsum & tollat crucem suam & sequatur me.* Matth. 16. Quare sequentes intentiones, aut unam saltem ex illis tibi propone, quarum aliæ omnibus ordinibus communes, aliæ Societati propriæ sunt.

I. Finis primus amplectendæ religionis esse potest, ut evadas pericula salutis, quæ status sæcularis secum affert. Cùm enim Spiritus S. disertè afferat, per S. Joannem 1. ep. c. 5. *Mundus totus in maligno positus est.* & 1. ep. cap. 2. *Omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum & superbia vite.* Hinc clarè perspiciens, quanta sint in mundo damnationis æternæ pericula; dices: Volo salvare animam meam.

II. Alter finis est, ut vocanti Christo obedias; Vocat ille te, ut olim Adolescentem divitem, probum, castum, omnia enim mandata servaverat à juventute sua; inspiratque tibi: *Si vis perfectus esse, vade, vende, qua habes, & da pauperibus & c. & veni, sequere me.* Matth. 19. Et ideo fortassis id inspirat, quia prævidet te in sæculo manentem

tem, æternum damnandum. Quod si verò tu vocantem nolis audire, quemadmodum adolescens ille dives, meritò timere potes, ne & tibi dicat: *Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cælorum, & facilius est, camelum per foramen acûs transire, quam divitem intrare in regnum cælorum l.c.* Ne id tibi accidat, statue Christo vocanti parère, ut hac salutis obviendæ difficultate te expedias.

III. Finis tertius est, ut non tantum pericula & difficultates obtinendæ salutis evadas; Verum etiam de salute æterna, certus, securusque reddaris. Habent enim Religiosi, non revelationem aliquam illusioni obnoxiam, sed certissimam, ac divinam, æternæ veritatis ore prolatam, à binis Evangelistis descriptam Matth. 19. & Marc. 10. *Omnis qui reliquerit &c. Patrem aut matrem, aut uxorem aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Quid clarius? ac proinde quid securius? *Impossibile est mentiri Deum, inquit Chrysostomus L. I. de Provid. Coll II. Promisit autem ille vitam æternam ista relinquentibus.*

4 *Fines amplectendae Religionis.*
Reliquisti tu omnia ista & abiecasti: quid
igitur prohibet de huiusmodi promissione
confidere & esse securum?

Finis IV. est, ut immaculatum te ab hoc saeculo nequam custodias, & peccata mortalia effugias. Quid in mundo cernere est, nisi omnium scelerum diluvium? Teste Osea Propheta c. 4 *Non est veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra: maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundaverunt.* In hoc diluvio innumeri naufragium faciunt; pauci enatant. Tibi autem Deus inclamat, ut ad religionis arcam cum paucis confugias & hoc scelerum diluvium evadas. *Recedite, recedite, exite inde, pollutum eius nolite tangere.* Isaia 52.

V. Finis quintus esse potest: ut pro peccatis in saeculo commissis Deo satisfacias. S. Thomas. 2. 2. q. 189. a. 3. ad 3. ait: *Si aliquibus eleemosynis factis, homo potest statim satisfacere pro peccatis suis, secundum illud Dan. 4. Peccata tua eleemosynis redime.* Multo magis in satisfactione pro omnibus peccatis sufficit, quod aliquis se totaliter divinis obsequiis mancipet per religionis ingressum. VI.

Fines Societati Jesu proprii.

VI. Fines præterea multi alii esse possunt. S. Bernardus de *quarente bonas margaritas epist. 7. Novem causas adfert: In religione, inquit, homo vivit purius, cadit varius, surgit velocius, incedit cautiùs, irroratur frequentius, quiescit securius, moritur confidentius, purgatur citius, remuneratur copiosius. Adde ut Christi vitam imiteris, & pretiosam perfectionis Evangelicæ margaritam invenias: de qua S. Bernardus serm. Super hanc parabolam. O religio virtutibus ornata! o margarita præfulgida & sole splendidior! Per te spiritu cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, pauperes evangelizantur. Tu de superbis humiles facis, de gulosis sobrios, de luxuriosis pudicos &c. O vita admirabilis! vallis plena virtutibus, paradus deliciarum! atque hi fines omnibus ordinibus, secundum regulam suam viventibus communes sunt, Societati Jesu proprii & speciales sunt sequentes.*

VII. Pro Societate Jesu, præ aliis ordinibus eligenda, finis esse potest. I. Ut in Societate, ordine adhuc recente, & in primo etiamnum flore vernante, vitam per-

6 *Fines Societati Jesu proprii.*
festam instituas, ac feliciter finias. 2. Ut non tantum saluti & perfectioni proprie, verum etiam proximorum, impense invigiles. Hic enim finis est Societatis. 3. Ut juventutem velut teneras plantulas, ad omnem virtutem ac pietatem formes. 4. Ut pueris ac rudibus fidei & doctrinae Christianae adeo necessariae, per catecheses, lac instilles. 5. Ut dignitatibus & praelaturis ordinariè periculosis, interpositam voti religione, aditum pracludas. 6. Ut scientias & virtutes docendo, pro omnibus aliis ordinibus, statibus, officiis, gradibus, Reipublicae Christianae subjecta & instrumenta divinae gloriae praepares & expolias. 7. Ut haeresim oppugnes, scelera & vitia debelles, Christi & Apostolorum more, urbes & pagos, oppida & castella circumeundo, Evangelium annunties, animasque plurimas Christo lucrifacias. 8. Aut etiam, si Deus eam te gratiam dignatus fuerit, ut in Indiam, Chinam, Japoniam aut Brasiliam, ad hos infideles convertendos destineris, profuso, pro Christo & fide, sanguine ac vita, martyrii laurea coronandus.

VIII. Accedunt singulares quidam favores & gratiæ, quas recenset P. Jacobus Ledesma sanctimonix famâ inclytus, & vivente S. Ignatio ad Societatem vocatus, & miracula nuncupat, asserens ea in Societate esse non particularia, sed universalia, & continua. 1. Charitas tanta inter omnes. 2. Pax tanta cum unione. 3. Tantum castitatis donum etiam in juvenibus. 4. Zelus tantus convertendarum animarum in omnibus. 5. Spiritualitas tanta in omnibus. 6. Multiplicatio Societatis per orbem tam celeris, idque cum tanta mutatione regionum & civitatum, in quibus habitat. 7. Vocaciones tam admirandæ & prodigiosæ. 8. Indiæ miracula & infidelium conversio. 9. Nobilium & doctorum virorum tanta humilitas. 10. Tanta constantia & firmitas in virtute, ut paucis ab ingressu mensibus mittantur peregrinatum & catechizatum. 11. Libellus Exercitiorum, & prodigiosæ per illum factæ animorum mutationes. 12. Admiranda virtus movendi corda, tum verbis tum modestiâ & exemplo. Deniq; concludit, hæc omnia non esse humana; sed planè esse digitum Dei.

Fines amplectendæ Societatis.

IX. Deniq; extraordinarium & heroicum finem ingrediendæ Societatis habuit R. P. Mauritius de Büren, Camerae Imperialis Præses, quem ex literarum autographo, manu ejus propriâ exarato & Anno 1644. 15. Aprilis ad Bonorum suorum Administratorem dato, exscribo: Si qui, inquit, rogaverint, cur Societatem Jesu præ aliis ordinibus elegerim; respondeo, quod ea, præter alias præcellentes & extraordinarias perfectiones, plùs, quàm ullus alius ordo (ut spatio 40. annorum in sæculo transactorum, apud omnis generis & nationis homines, tam sæculares, quàm non sæculares observavi) ab Hæreticis, malis Catholicis, & ejus Institutum ac vitam ignorantibus, contemnatur, propriâ quarto modo Christi Domini ejusq; verorum Discipulorum notâ: *Si me persecuti fuerint & vos persequentur, mentientes. Ut alia, quod nomine & revera Jesu Societas sit, indicia præteream. Hæc ille Societatis semper amantissimus.*

CAPUT II.

*Quid Candidatus Societatis, respon-
dere queat Consanguineis & Fami-
liaribus, Religionis ingressum
dissuadentibus.*

Quemadmodum Pharaos & Ministri
ejus, Israëlitas in solitudinem ire
cupientes ad sacrificandum Domino,
variis artibus à sacrificio abstrahere conati
sunt: ita & mundus, caro, Dæmon, imò
& non rarò parentes, Amici & Domestici
variis modis Candidatum, sacrae religionis
solitudinem ingredi cupientem, à propo-
sito dimovere moliuntur.

1. Pharaos Israëlitas per Præfectos ope-
rum voluit opprimi laboribus & operibus,
ipsosque stipulas conquirere jussit, nec ta-
men quidquam de mensura laterum minui:
*Vacant enim, inquiebat, & idcirco voci-
ferantur, dicentes: Eamus & sacrificemus
Deo nostro.* Exodi 5. Pari ratione Sathan
mundus, & consanguinei moliuntur Can-
didatos religionis opprimere negotiis, oc-
cupare terrenis; offerendo occasiones ac-
quirendi opes, hæreditates, dignitates, re-
crea-

10 *Quid respondendum religionis*
creationes, matrimonia & honorifica officia, ut his cogitationibus implicati vocationis sementem suffocent. At Candidatus advertat fraudem, separet pretiosum à vili, & terrena omnia, quasi paleas & stipulas inanes reputet, quibus conficiuntur & coquantur lateres peccatorum. Atq; ad pericula mundi capite præcedenti allegata se reflectat.

II Hac primâ tentatione superata, mox insurgit altera valde larvata: suadens illud, ad quod tendit vocatio divina, posse in ipso mundo obtineri. Dicit enim quod Pharaon respondit Hebræis: *Ite & sacrificate Deo vestro in terra hac.* Exodi 8. Et facite in Ægypto, quod facere volebatis in deserto. Pariter dicunt mundani: etiam nos cogitamus salutem consequi, etiam in sæculo licet Deo servire & perfectionem assequi: neq; opus est ad Religionum deserta confugere. Hujus technæ larvam detrahit Moyses: *Non potest ita fieri, abominationes enim Ægyptiorum, immolabimus Domino Deo nostro, quod si mactaverimus, qua colunt Ægyptii, coram eis lapidibus nos obruent.* Exodi. 8. v. 26. Sic dicat Candida-

ingressum dissuadentibus?

II

didatus: Cùm jusserit me Deus sibi servire in statu perfecto Religionis, non possum in sæculo manere; neque expedit mihi offerre res abominabiles, quas mundus offert, alioquin peribo: quod si ei resistam ac vitam in mundo, mundanis contrariam ducam, lapidabit me sarcasmi & verborum crepitantium saxis.

III. Audiens Pharaon firmum animi decretum; non posse fieri sacrificium in Ægypto. ait: *Ego dimittam vos ut sacrificetis Deo vestro in deserto; veruntamen longius ne abeatis.* Exod. 1. c. v. 28. Volens eos habere in conspectu, ne fugerent. Sic mundus ac Sathan aggreditur Candidatos; & vel suadet, ut si Deo servire velint, Sacerdotium, Canonicatum, vel Vicariam suscipiant in sæculo, in quibus possint sacrificia Deo grata offerre; vel saltem ne id faciant in religione stricta, sed laxiore, nec procul ad locum remotum secedant, sed in patria remaneant. At Candidatus non audiat vocem Pharaonis: *ne longius abeatis*; sed potiùs verba Angelorum ad Loth, cùm eum educerent è Sodomis: *Ne stes in omni circa regione, sed in monte salvum te fac, ne & tu simul pereas.* Gen. 19. IV.

12 *Quid respondendum dissuadentibus.*

IV. Quarta tentatio & nequitia Pharaonis: *Ite tantum viri & sacrificate Domino, sed mulieres & parvuli maneat in Aegypto.* Exodi 10. Ita & mundus debiles quosdam decipere tentat dicens: statum religiosum esse solum pro viris, ac robustis: sed adolescentibus teneræ complexionis non expedire. Respondeat autem Candidatus cum Moyse: *Cum parvulis & senioribus exeundum esse, eô quod sit solennitas magna Domini peragenda.* Exodi 10. *Qui vocavit, qui dedit velle, dabit & perficere. Qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem; assument pennas ut aquilæ, current & non ambulabunt: ambulabunt & non deficient.* Isaia 40.

V. Tentatio quinta Pharaonis fuit: Cùm resolutionem firmam Israëlitarum cerneret; dixit: *Ite sacrificate Domino, parvuli eant vobiscum, sed armenta maneat.* l. c. Ita mundani cernentes firmam Candidati resolutionem, suadent, ut armenta, id est bona temporalia; vel in signum amoris relinquat amicis in mundo, vel in signum aut pignus reditûs. At respondeat cum Moyse: *Non remanebit ex*
ei

Objectiones Mundanorum refelluntur. 13
eis ungula. Sicut ego meipsum Deo offero,
sic & mea Deo in pauperibus largiar & im-
molabo.

VI. Denique sicut Pharaon junxit po-
pulum suum toto agmine & persecutus est
Filios Israël. Exodi 14. Ita Diabolus excitat
Parentes, Fratres, Consanguineos, ut ag-
mine quasi facto Candidatum adoriantur,
& ingressum religionis impediunt. De qui-
bus Salvator: *Inimici hominis domestici*
ejus. Matth. 10. Ut Adami Eva, & Jobi,
Uxor ejus. Valet igitur hic: *si manus tua,*
aut oculus. (Pater aut Mater) *scandalizat*
te, erue eum; bonum est tibi cum uno oculo
in vitam intrare, quam duos oculos haben-
tem mitti in gehennam. Matth. 18. Obji-
ciunt autem conglobatim sequentia.

VII. *Obiiciunt* 1. Candidatum adhuc
esse adolescentem, nondum iudicium esse
maturum: Sed respondeat id, quod Spiri-
tus S. per Jeremiam dixit? *Bonum est viro,*
cum portaverit jugum ab adolescentia sua,
Thren. 3. Exemplo S. Joannis Baptistæ in
pueritia euntis ad eremum: item SS. An-
tonii, Pauli primi Eremitæ, Hilarionis,
Benedicti, Bernardi, Francisci, Aloysii, Sta-
nislai

nislai, Bergmanni, aliorumq; innumerorum in adolescentia se Deo consecrantium.

VIII. *Objiciunt 2.* Legem Dei jubere, obedire Parentibus, ideóq; illis invitis non esse amplectendam religionem. *His Candidatus opponat cum S. Bernardo epist. 3. Sola causa, quâ licet non obedire parentibus, Deus est: ipse enim dicit: Qui amat Patrem aut Matrem plus quam me, non est me dignus. Si verè me, ut boni parentes diligitis. quid me Patri omnium Deo placere sagagentem inquietatis, & ab eius servitio, cui servire regnare est, retrahere tentatis?* Ac riuè se se opponit S. Hieronymus ep. 1. *Licet sparso crine, & scissis vestibibus, ubera, quibus te nutriebat, mater ostendat, licet in limine Pater jaceat: Percalcato, perge, Patre Siccis oculis ad vexillum Christi evola. Solum pietatis genus est in hac re esse crudelem.*

IX. *Objiciunt 3.* Quod Candidatus non à Deo vocatus, sed ab hominibus allectus, & munusculis ac blandis persuasionebus inductus, vel fervore juvenili, paulò post cessaturo motus videatur per egressum

sum verò è religione magnam familiæ notam inulturus sit. *Sed Respondeat*, voluntatem bono fine vel salutis vel perfectionis, religionem ingrediendi, non posse non esse à Deo: nullum enim opus supernaturale esse potest nisi à Deo, excitante & movente: *Nemo potest dicere Dominus Jesus, nisi in Spiritu Sancto* 1. Cor. 12.

Quantò minùs potest quis ingredi velle religionem, deserere mundum, parentes, bona, & amplecti paupertatem & obedientiam? Deinde S. Thomas opusc. 17. c. 3. 4. 5. docet, ac disertè probat, etiam pueros munusculis inductos, posse recipi ad religionem. Nostra tamen Societas hanc consuetudinem non habet, imò id suis prohibet. Addit S. Doctor etiamsi Dæmon ipse suaderet alicui religionis ingressum, posse nihilominus, talem, statum religiosum eligere: eo enim casu, Deus, non Dæmon cor hominis ad religionem intrandam moveret.

X. *Objiciunt* 4. Deliberandum diu, quod statuendum est semel, non agendum præcipitanter & temerè, probandum esse spiritum, num ex Deo sit, ne postea status

reli-

religiosus cum nota deferatur. *Respondeat Candidatus*, recta ratio docet diu deliberandum esse an viâ periculosa & latronibus infesta eundum sit, non de illa in quibus nihil est periculi. Cùm ergò veritas æterna afferat, statum sæcularem esse plenum periculis, & ex altera parte, promiserit religionis centuplum & vitam æternam, patet in illo diu deliberandum, non in hoc, cùm irreverentia & contemptus videatur, diu deliberare de eo, quod Deus ipse suadet.

XI. *Instant.* Multi non perseverant in ordine, quâ scis te perseveraturum? *Respondet S. Chrysostromus* L. 3. contra Vitup. vit. mon. Coll 24. *Unde inquit constare nobis poterit, quod stabit ille & perseverabit omnino? multi enim exciderunt. Et ego tibi respondeo: Unde verò tibi constat, quod non perseverabit! multi enim sunt, qui perseveraverunt, & quidem longè plures, itaq; istorum gratiâ magis confidendum est, quàm illorum metuendum.*

XII. *Objiciunt* 5. Incertum esse, num quis sit à Deo vocatus, cùm multi malè in religione vivant & deficient. Dei autem perfecta sunt opera. *Repone: Judas in*

Apostolatu non perseveravit, num propterea de vocatione ejus quis dubitabit? S. Petrus & S. Thomas peccavit, num propterea non vocati à Christo?

XIII. *Objiciunt* 6. Multos ingredi Ordinem vel ex desperatione, vel ex paupertate, vel ob adversitates & alia incommoda. Sed da illis hoc, & fateri Deum cum multis servare illud Evangelicum: *Compelle intrare.* Quemadmodum cum Paulo Apostolo, quem ex equo dejecit, & excecavit. Nec tamen ejus vocationem ulus Fidelium revocavit in dubium.

XIV. Denique ingerunt & irrident in veste Societatis nigrum colorem, unde per contemptum nos nigros aut corvos vocitant. Sed cur non eodem quoq; nomine appellant, tot myriades Monachorū ex ordine S. Benedicti, S. Basilii & aliorū? Uti & tot millia toto orbe Clericorum; *Nigram vestem continentium insigne esse* ait S. Augustinus, *Nigra sum sed formosa: fulca sum in veste, sed Candida in Conscientia, dicere potest cum sponsa Societas.* *Vide P. de Ponte de perfect. Et P. Lancic. op. I.*

CAPUT III.

*Consilia Spiritualia pro Candidatis
Societatis*

I. **C**andidatus Societatis Jesu, vocatio-
nem suam magni æstimet; vocatur
enim à Christo è mundo maligno, ad se-
quelam ejus, ut liber evadat à Dominatu
Concupiscentiæ carnis, & oculorum, ac
superbiæ vitæ, qui sunt famosi scopuli, o-
mni scyllâ & charybde periculosiores, ad
quos tot hominum milliones animæ & sa-
lutis æternæ naufragium faciunt.

II. Minimum ter in die, scilicet manè,
dum surrexit, deinde in sacro, ac deniq; in
examine vespertino Deo, B. V. & S. Igna-
tio gratias agat, pro beneficio vocatio-
nis, ad statum religiosum. *Qui ut ait S.
Bernardus, scala Jacob est, animas perdu-
cens ad paradisum l. c.*

III. Manè, postquam surrexit. 1. Ado-
ret Deum presentem in omnibus locis. 2.
Gratias agat pro beneficiis. 3. Offerat
Deo voluntatem, nunquam amplius de-
liberatè peccandi. 4. Petat gratiam sine
peccato graviore vivendi, omnia opera
be.

bene peragendi, adversa quæ occurrerint, amore Dei libenter tolerandi, in vocatione perseverandi, & omnia obstacula feliciter removendi.

IV. Omne peccatum lethale devitet, & tanquam à facie colubri fugiat, ne Deo, pro tanto vocationis beneficio se ingratum præbeat, & merito suæ vocationis gratiâ excidat. Si id, quod corpus perimit, summo studio vitat; majore sanè quod animam occidit, declinabit.

V. Stabilem habeat conscientix suæ arbitrum, cui pro meliore directione, omnes suas tentationes, difficultates, remoras, à mundo, carne, Dæmone, vel homine quocumque injectas candidè aperiat, ejusq; consilia sequatur. Eundem consulat, an & quoties, more S. Pauli Apostoli, opere aliquo pœnoso corpus in servitutem redigere liceat, ut paulatim addiscat, sub spinoso capite, non esse membrum delicatum.

VI. Omnes occasiones, incentiva & pericula peccandi, cane pejus & angue, fugiat, cujusmodi sunt, pravi socii, libri obscœni, liberæ conversationes & colloquia proluxa cum fœminis, convivium, symposia, choreæ &c.

B

VII,

VII. Omnes actiones suas, maxime adiaphoras, studia, labores, ad finem supernaturalem, id est, ad maiorem Dei gloriam dirigere studeat, ut magis Divinae Bonitati placeat.

VIII. Conetur multa bona opera prestare, ut magnos pro aeternitate thesauros sibi comparet: par enim est, Candidatum religionis, tanto minimum studio congregare thesauros animae aeternum duraturos in caelo, quanto Mercatores divitias colligunt, post mortem relinquendas in mundo.

IX. Omnibus festis solennioribus, item festis B. V. & Sanctorum nostrorum, imò singulis aut alternis Dominicis sacro epulo animam reficiat, & vocationi suae obediendi gratiam postulet.

X. Singulis diebus mane saltem unum quadrantem rerum caelestium & aeternarum meditationi tribuat, v. g. de quatuor novissimis, de vita Christi Domini, ut hac ratione meditationi paulatim asuescat & in vocatione confirmetur.

XI. Indies ex libro spirituali nonnihil legat, saltem parum: sed ita ut sententiam
ali-

aliquam selectiorem memorię imprimat, ad vitę emendationem profuturam. Ejusmodi verò Librum vel à præside Sodalitatis, aut à Conscientiæ Directore, aut à Professore petat, qualis esse potest, Thomas de Kempis, P. Platus de bono statûs religiosi, P. Drexelius de æternitate; vel Tractatus aliquis de vanitate mundi, vel de novissimis, vel vita B. Aloysii, B. Stanislai, Bergmanni.

XII. Otium fugiat, in studia verò omni diligentia incumbat: Scientia enim & virtus alæ geminæ sunt, sine quibus Religiosus Societatis volare, & Dei gloriam promovere nequit.

XIII. Tam modestè, decorè & piè vitam suam instituere conetur, ut omnibus Domesticis & Condiscipulis ad Novitiatum abiens, boni exempli & virtutis suavem odorem post se relinquat.

XIV. Ac proinde, domi, foris, in scholis, & ubicunque fuerit, modestiâ & pietate omnes ædificet, & cum potest, mala aliqua, licet parva, impediatur: ita enim paulatim fini Societatis ineundæ sese accommodare incipiet.

XV.

XV. Statuat in animo suo, exemplo Christi Ducis sui, etiam aduersa quæpiam fortiter pati, qualia sunt, verba mordacia aliorum, irrisiones, vexationes, defectus nonnulli in victu, vestitu, habitatione. Non est servus major Domino suo, nec miles melior Duce.

XVI. Si fortasse, quædam in statu religioso, tanquam ardua ac difficilia apprehendat, animet se, cogitando 1. Jesus Dux meus longè graviora pro me pertulit. 2. Vel unico peccato lethali infernum promerui infinitè difficiliorem. 3. Quovis peccato veniali merui pœnas purgatorii, omnium Martyrum & Reorum tormentis longè acerbiores: Ac propterea in religione non nihil patiendo, Deo volo satisfacere, nam Religio est status pœnitentiæ. 4. Momentaneum est, quod cruciat, æternū quod delectat. *Momentaneum & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis. 2. Cor. 4.*

XVII. Post admissionem, Testamentum ne condant, licet Consanguinei urgeant, bona sua nulli eorum leget, donet, aut

aut promittat, etiam sub conditione perseverantiae : sed libertatem omnem retineat, ut suo tempore, magis illuminatus, secundum Christi Domini consilium, & perfectionis regulas, de rebus suis melius disponat.

XVIII. Admissus, non differat Religionis ingressum : sed quam primum licet, sese expediat. Dilatio saepe vocationis iusturam adfert, aut saltem torporem inducit. *Ne dicas*, ait Chrysostronus hom. 17. ad Pop: *Alloquar primum propinquos, resque meas expediam: torporis indicium est, haec dilatio, Patrem Discipulus sepelire voluit, nec id Christus permisit.* Et S. Bernardus de convers. ad Cler. c. 30. ait: *Periclitatur castitas in deliciis, humilitas in divitiis, pietas in negotiis, veritas in multiloquio, charitas in saeculo nequam: Fugite de medio Babylonis, fugite & salvate animas vestras!*

B. STANISLAUS KOSTKA
ex Senatoria apud Polonos stirpe
Societatis Iesu Novitius
Obiit Romæ ad S. Andrea 1568, 14 Aug
Colitur Patronus Poloniae 13 Novemb.

Caule/calt